

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/1365/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120371499
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120371499.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: A.. Z. B., nar. XX.XX.XXXX, so sídlom Z. XX, XXX XX C., ako správca úpadcu IDEA NOVA, s.r.o., so sídlom Novozámocká 224, 949 26 Nitra, IČO: 36 533 769, proti povinnému: IDEA NOVA SE, IČO 065 41 984, so sídlom Navrátilova 666/7, 110 00 Praha, Česká republika, právne zast.: Advokátska kancelária AŽALTOVIČ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Pred poľom 1652, 911 01 Trenčín, IČO: 36 857 882, vedenej súdnym exekútorom, JUDr. Ing. Jánom Gasperom, so sídlom Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota, pod sp. zn. 45EX 545/20, o vymoženie nepeňažného plnenia, vo veci námietky zaujatosti súdneho exekútora, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/1365/2020 zo dňa 10.12.2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 10.12.2020 rozhodnutie, ktorým zamietol námietku zaujatosti vznesenú povinným voči osobe súdneho exekútora. Rozhodnutie odôvodnil tým, že povinný v námietke zaujatosti tvrdil, že súdny exekútor podal ako poškodený na konateľa povinného trestné oznámenie za prečin útoku na verejného činiteľa, na základe ktorého bolo uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS:ORP-250/RS-RS-2016 zo dňa 29.05.2016 vznesené obvinenie konateľovi povinného pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa §324 ods. 1 písm. a) TZ a následne podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou Rimavská Sobota pod 2Pv/155/16/6609-08, o ktorej rozhodol Okresný súd Lučenec rozsudkom č.k. 2T/1/2019-324 zo dňa 16.04.2019 oslobodením konateľa povinného. V uvedenej trestnej veci vystupoval súdny exekútor ako poškodený. Keďže táto trestná vec neskončila odsúdením konateľa povinného, povinný má pochybnosti o nezaujatosti súdneho exekútora v tejto exekučnej veci pre jeho pomer ku konateľovi povinného, k povinnému ako účastníkovi konania a k právnenému zástupcovi povinného, ktorý bol svedkom v tomto trestnom konaní. O dôvode vylúčenia súdneho exekútora sa povinný dozvedel dňom doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. 21.10.2020. Ďalej poukázal, že nestrannosť sa nesmie posudzovať podľa subjektívneho stanoviska exekútora, ale podľa objektívnych symptómov. V zmysle tzv. „teórie zdania“ nestačí, že exekútor je subjektívne nestranný, ale musí sa tak objektívne javiť v očiach strán (Delcourt vs. Belgicko). V uvedenom prípade je podľa názoru povinného takáto nestrannosť vylúčená, pretože súdny exekútor môže z objektívneho hľadiska javiť znaky zaujatosti. Súdny exekútor uviedol, že námietka zaujatosti nespĺňa žiadnu podmienku uvedenú v § 33 Exekučného poriadku a teda nevidí dôvod na zmenu súdneho exekútora.

2/ Za použitia ustanovení § 33 ods. 1, 2, 5, 7, 8 a 12 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyšší súdny úradník uviedol, že inštitút vylúčenia súdneho exekútora je jedným z prostriedkov garancie, že súdny exekútor bude pri vykonávaní exekúcie postupovať nezávisle a nestranne. Exekútor je podľa vyššie citovaného ustanovenia § 33 ods. 1 Exekučného poriadku vylúčený z vykonávania exekúcie, ak so zreteľom na okolnosti prípadu možno mať dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti a

to pre jeho pomer k veci, pomer k účastníkom alebo pre pomer k právnym zástupcom účastníkov. O pomere k veci je možné hovoriť v tých prípadoch, ak má súdny exekútor osobný záujem na výsledku konania, prípadne ak má vopred vedomosť o veci, ktorá je predmetom konania a teda môže disponovať takými poznatkami, ktoré by mal jednak získať až v priebehu konania a ktoré by zároveň mohli ovplyvniť jeho nestrannosť v rozhodovaní. Ak ide o pomer k účastníkom konania, je potrebné v tomto prípade rozumieť existenciu určitého či už pozitívneho (priateľského) alebo negatívneho (nepriateľského) vzťahu k účastníkovi konania, prípadne tu môžu byť rodinné väzby medzi súdnym exekútorom a účastníkom. O pomere súdneho exekútora k účastníkom však nie je možné hovoriť za predpokladu, že súdny exekútor síce účastníka konania pozná, avšak jeho vzťah k nemu je neutrálny. Dôvodom zaujatosti teda nie je akýkoľvek vzťah k veci alebo účastníkom, ale musí ísť o vzťah takej povahy, ktorý nielen objektívne ale aj subjektívne bráni súdnemu exekútorovi pristupovať k vykonávaniu exekúcie a účastníkom konania nestranne, v čoho dôsledku vznikajú dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti. Exekučný poriadok okrem pozitívneho vymedzenia okolností, ktoré vždy zakladajú dôvod na vylúčenie súdneho exekútora z vykonávania exekúcie a ktoré sú taxatívnym spôsobom ustanovené v § 33 ods. 2 Exekučného poriadku (napr. ak je súdny exekútor spriaznenou osobou oprávneného alebo povinného, spriaznená osoba exekútora je spriaznenou osobou oprávneného alebo povinného, je s oprávneným alebo s povinným v súdnom alebo inom konaní, v ktorom sa má rozhodnúť ich spor, ktorý nevyplýva z exekučnej činnosti a ďalšie), vymedzuje aj okolnosti, ktoré dôvod na vylúčenie súdneho exekútora nezakladajú. Podľa ust. § 33 ods. 5 Exekučného poriadku dôvodom na vylúčenie súdneho exekútora nie je jeho procesný postup pri vykonávaní exekúcie, dôvod pre vylúčenie nezakladá ani podanie podnetu na disciplinárne konanie či podanie sťažnosti a taktiež ani tá skutočnosť, že v inej obdobnej veci postupoval inak, resp. spôsobom, s ktorým účastník konania nesúhlasí, a ani samotná skutočnosť, že jeho postup, resp. rozhodnutia boli podrobené kritike v hromadných oznamovacích prostriedkoch.

3/ Po preskúmaní námietky zaujatosti a vyjadrenia súdneho exekútora vyšší súdny úradník konštatoval, že dôvodom zaujatosti by mal byť spor súdneho exekútora s povinným v súdnom alebo inom konaní, v ktorom sa mal rozhodnúť ich spor, ktorý nevyplýva z exekučnej činnosti, avšak tento bol rozhodnutý rozsudkom zo dňa 16.04.2019. Súdu pri rozhodovaní o námietke zaujatosti nie je známy iný spor, ktorý by toho času prebiehal medzi súdnym exekútorom a povinným, resp. štatutárnym orgánom povinného. Vzhľadom na skutočnosť, že súdne konanie skončilo ešte pred momentom začatia exekučného konania a jeho výsledkom bolo oslobodenie konateľa povinného spod obžaloby, v súčasnosti neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že môže existovať dôvodná pochybnosť o nezaujatosti a nestrannosti súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie. Rovnako tak skutočnosť, že súdny exekútor bol s niektorým s účastníkov konania v minulosti v spore rozhodovanom v súdnom alebo inom konaní, nemožno pokladať za dôvod, ktorý by mal spôsobovať zaujatosť súdneho exekútora na neurčitý čas do budúcnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia námietku povinného o zaujatosti súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, so sídlom exekútorského úradu Kálmana Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota, ako nedôvodnú zamietol.

4/ Proti rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, nakoľko ho nepovažoval za právne správne. Dôvodom zaujatosti súdneho exekútora je podľa neho skutočnosť, že súdny exekútor podal ako poškodený na konateľa povinného trestné oznámenie za prečin útoku na verejného činiteľa, ktorého podkladom bol incident medzi súdnym exekútorom a povinným (konateľom povinného). Súd tento dôvod v odôvodnení nesprávne posúdil, keď uviedol, že dôvodom zaujatosti by mal byť spor, resp. súdne alebo iné konanie súdneho exekútora s povinným. Dôvodom zaujatosti súdneho exekútora však nie je akýkoľvek spor, resp. súdne konanie, ale trestné konanie, v ktorom bolo konateľovi povinného vznesené obvinenie podľa ust. § 324 ods.1 písm. a) Trestného zákona a následne podaná obžaloba. Uvedené tak za žiadnych okolností nemožno prirovnať civilnému sporu, resp. súdnemu konaniu, prípadne trestnému konaniu, ktoré dospelo len do štádia podania trestného oznámenia a jeho následného odovzdania príslušnému orgánu na prejednanie priestupku, iného správneho deliktu alebo jeho odmietnutiu. Už aj v prípade civilného sporu by na odôvodnenie zaujatosti, resp. nezaujatosti súdneho exekútora bolo potrebné posúdiť konkrétny predmet sporu. Predmetný incident súdneho exekútora a povinného vyústil do trestného konania ukončeného síce oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 2T/1/2019-324 zo dňa 16.04.2019, avšak už zo samotnej objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podľa ust. § 324 ods.1 písm. a) Trestného zákona kto sa inému vyhráza usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody a v nej na spáchanie trestného činu predpokladaného konania vyplýva taký stupeň závažnosti konania, ktorý nepochybne odôvodňuje

pochybnosti o zaujatosti súdneho exekútora pre jeho pomer ku konateľovi povinného, k povinnému a rovnako právnenému zástupcovi, ktorý bol v predmetnom trestnom konaní svedkom.

5/ Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdny exekútor je jedným zo subjektov, ktorý sa podieľa na realizácii súdnej ochrany (nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 21/2000) a aj k nemu musí existovať garancia nezávislosti a nestrannosti. Východiská, ku ktorým vo vzťahu k nezávislosti a nestrannosti súdov a sudcov dospeli či už Najvyšší súd SR, Ústavný súd SR alebo Európsky súd pre ľudské práva tak možno aplikovať aj vo vzťahu k súdnemu exekútorovi. Pri posudzovaní tohto aspektu sa uplatňuje teória zdania, podľa ktorej nestačí, že súdny exekútor je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký objektívne javiť v očiach strán, pričom nestranný je len taký exekútor, ktorý je podľa svojho svedomia a vedomia nezávislý od prejednávanej veci a strán v tom zmysle, že je voči nim neutrálny, nemá voči nim predsudky, sympatie ani antipatie, strany sú v jeho očiach úplne rovné a vec bude môcť posudzovať absolútne nezávisle a slobodne. Záver súdu, že neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že môže existovať dôvodná pochybnosť o nezaujatosti a nestrannosti súdneho exekútora tak nemožno považovať za správny. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku a ustálenej rozhodovacej praxe zaujatosť súdneho exekútora nie je potrebné preukazovať a postačuje preukázanie existencie dôvodných pochybností, ktoré sú predovšetkým s ohľadom na predmet trestného konania v danej veci absolútne evidentné. Rovnako nesprávny a právne irelevantný je záver súdu, v rámci ktorého pri posudzovaní zaujatosti resp. nezaujatosti vychádzal z toho, že súdu pri rozhodovaní nie je známy spor medzi súdnym exekútorom a povinným, ktorý by prebiehal toho času, keďže zo žiadneho ustanovenia o vylúčení súdneho exekútora nevyplýva podmienka odôvodňujúca túto požiadavku a súd tak pri rozhodovaní konal nad rámec ustanovení zákona, ktoré mal na danú vec aplikovať. Vo vzťahu k posúdeniu zaujatosti súdneho exekútora je skutočnosť, že „spor“ bol rozhodnutý súdom v minulosti a aktuálne už žiadny neprebíha bezvýznamná, nakoľko nemožno pochybovať o jeho vplyve na vnímanie osoby povinného z pohľadu súdneho exekútora vo všeobecnosti. Odhliadnuc od uvedeného trestného konania síce bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom z dôvodu, že skutok nebol trestným činom, avšak vec bola postúpená na priestupkové konanie a to dodnes trvá. Vo vzťahu k vyjadreniu súdneho exekútora zo dňa 18.11.2020, ktoré bolo rovnako podkladom napadnutého uznesenia uvádzame, že podľa uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 198/09 objektívna nestrannosť sa teda posudzuje nie podľa subjektívneho postoja sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže byť subjektívne absolútne nestranný, ale i napriek tomu môže byť jeho nestrannosť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, rôzne funkcie, ktoré postupne vo veci vykonával, alebo vzhľadom na jeho pomer k veci, k stranám konania, k ich právnym zástupcom, svedkom a podobne. Z tohto hľadiska preto nezáleží ani na tom, že sudca sa k návrhu na jeho vylúčenie vyjadri v tom zmysle, že sa vnútorne necíti alebo cíti byť zaujatý. Rozhodujúce nie je jeho stanovisko, ale existencia objektívnych skutočností, ktoré vrhajú pochybnosť na jeho nestrannosť v očiach strán a verejnosti. S ohľadom na uvedené významné a odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti súdneho exekútora a početné množstvo súdnych exekútorov tak povinný nevidí dôvod aby po incidente takého charakteru, ktorý vyústil do trestného konania a podania obžaloby bolo opodstatnené trvať na vykonaní predmetného exekučného konania súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD. a tým ho od počiatku zaťažiť oprávnenými pochybnosťami o jeho náležitom a zákonnom priebehu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti povinný žiadal, aby súd napadnuté uznesenie zmenil a to tak, že námietke zaujatosti vyhovie a rozhodne o vylúčení súdneho exekútora z dôvodu jeho zaujatosti.

6/ Súdny exekútor k sťažnosti povinného uviedol, že námietka zaujatosti nespĺňa žiadnu z podmienok uvedenú v § 33 Exekučného poriadku. Exekučné konanie neinicioval súdny exekútor, ale oprávnený, a to na základe právoplatného Uznesenia Krajského súdu Bratislava č.k. 9Cbi 6/07 zo dňa 22.01.2007, ktorým súd zakazuje povinnému nakladať s nehnuteľnosťami. Dňa 29.09.2020 Okresný súd Banská Bystrica poveril súdneho exekútora na výkon exekučného konania č.k. 32Ek/1365/2020, načo súdny exekútor v súlade so zákonom, vydal Upovedomenie o začatí exekúcie. Súdny exekútor neurobil žiadne ďalšie úkony, ktoré by mohli v povinnom vyvolať pocit zaujatosti súdneho exekútora. Vo všetkých exekučných konaniach postupuje nezávisle a nestranne a teda nevidí dôvod na jeho zmenu.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Svoj možný pomer k veci exekútor posudzuje sústavne a s odbornou starostlivosťou.

12/ Podľa § 33 ods. 2 Exekučného poriadku exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie vždy, ak

a) je spriaznenou osobou oprávneného alebo povinného,

b) spriaznená osoba exekútora je spriaznenou osobou oprávneného alebo povinného,

c) je veriteľom alebo dlžníkom povinného alebo osoby spriaznenej s povinným,

d) s ním spriaznená osoba je veriteľom alebo dlžníkom povinného, alebo veriteľom, alebo dlžníkom osoby spriaznenej s povinným,

e) v posledných troch rokoch osobne alebo svojím majetkom zabezpečil záväzky oprávneného alebo povinného,

f) v posledných troch rokoch s ním spriaznená osoba zabezpečovala záväzky oprávneného alebo povinného,

g) je s oprávneným alebo s povinným v súdnom alebo inom konaní, v ktorom sa má rozhodnúť ich spor, ktorý nevyplýva z exekučnej činnosti,

h) poskytol oprávnenému alebo povinnému vklad alebo sa podieľal na jeho podnikaní alebo zisku, alebo má akékoľvek práva alebo povinnosti k cennému papieru, s ktorým sú spojené práva alebo povinnosti oprávneného alebo povinného,

i) v posledných troch rokoch prijal od povinného alebo oprávneného dar alebo inú výhodu alebo

j) bol zamestnancom alebo zamestnávateľom oprávneného alebo povinného.

13/ Podľa § 33 ods. 5 Exekučného poriadku dôvodom na vylúčenie exekútora nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v jeho postupe v exekučnom konaní alebo iných exekučných konaniach. Dôvodom vylúčenia exekútora nie je skutočnosť, že účastník konania podal sťažnosť na činnosť exekútora, podnet na disciplinárne konanie alebo že sa účastník konania v súvislosti s výkonom funkcie exekútora dopustil proti exekútorovi urážlivého konania alebo konania, ktoré môže byť trestným činom. Dôvodom na vylúčenie exekútora nie je ani skutočnosť, že exekútor oprávnenému poskytol súčinnosť pri podávaní návrhu na vykonanie exekúcie.

14/ Podľa § 33 ods. 7 Exekučného poriadku námietku zaujatosti exekútora môže účastník konania uplatniť u exekútora najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie alebo do piatich dní odo dňa, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je exekútor vylúčený. Námietka zaujatosti uplatnená účastníkom konania najneskôr do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie má odkladný účinok.

15/ Podľa § 33 ods. 10 Exekučného poriadku na námietku zaujatosti podanú z dôvodov podľa odseku 5, na námietku zaujatosti, ktorá nebola podaná v lehote podľa odseku 7, alebo na námietku zaujatosti, ktorá neobsahuje náležitosti podľa odseku 8, súd neprihliada; súd o tom bezodkladne upovedomí exekútora, ktorý informuje účastníka konania, ktorý námietku zaujatosti podal.

16/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

17/ Za nestranného súdneho exekútora možno považovať takého súdneho exekútora, ktorý je podľa svojho vedomia a svedomia a z titulu funkcie nezávislý na prejednávanej veci a stranách sporu (ich zástupcoch) v tom zmysle, že je voči nim neutrálny, nemá voči nim žiadne predsudky, sympatie ani antipatie, teda že strany sú v jeho očiach úplne rovné, a že k právnemu vzťahu, ktorý rieši, nezískal

vzťah ešte pred tým, ako mu vec pripadla na prejednanie a rozhodnutie, a je teda dostatočný predpoklad na to, že bude môcť vec posudzovať úplne nezávisle a slobodne.

18/ Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pri riešení otázky nestrannosti sudcu (čo primerane možno aplikovať i na súdneho exekútora) vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom. Významné z tohto hľadiska je, čo si sudca myslel pro foro interno. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku). Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanej veci a k účastníkom konania. Posúdenie nestrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je to, či obava je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu (pozri tiež Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietat' zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Nc 10/2015).

19/ Povinným v tomto exekučnom konaní je právnická osoba, teda umelá právna konštrukcia, v mene ktorej koná jej štatutárny orgán. Z výpisu z obchodného rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, v ktorom je zapísaný povinný, mal súd za preukázané, že vznikol a bol zapísaný do uvedeného registra ešte ako spoločnosť s ručením obmedzeným dňa 20.10.2017. Štatutárnym orgánom povinného pri jeho vzniku bol Ladislav Balucha, ktorého funkcia zanikla 04.02.2019. Od 05.02.2019 do 16.07.2020 bol konateľom Miroslav Dokupil. Obchodná spoločnosť zmenila od 16.07.2020 právnu formu na európsku spoločnosť, ktorej štatutárnym orgánom je Miroslav Dokupil. Podľa uznesenia Obvodného oddelenia PZ Rimavská Sobota, ČVS: ORP-250/RS-RS-2016 zo dňa 29.05.2016 bolo voči Miroslavovi Dokupilovi vznesené obvinenie za prečin úroku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, keď sa dňa 04.04.2016 v priestoroch kancelárie súdneho exekútora, JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. v Rimavskej Sobote mal v súvislosti s exekučným konaním EX 181/2013 súdnemu exekútorovi vyhrážať v úmysle zastaviť dražbu nehnuteľnosti. Na Miroslava Dokupila bola následne podaná obžaloba. Okresný súd Lučenec rozsudkom, č.k. 2T/1/2019-324 zo dňa 16.04.2019, oslobodil obžalovaného Miroslava Dokupila spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

20/ Dôvodná námietka zaujatosti podľa ustanovenia § 33 ods. 1 Exekučného poriadku predpokladá pri vylúčení súdneho exekútora taký vzťah vlastného záujmu súdneho exekútora na veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej nožnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k nezákonnému postupu alebo vydaniu nezákonného rozhodnutia. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo i len tieň pochybnosti na nestrannosť súdneho exekútora, ho automaticky vylučuje. Dôvodom vylúčenia môže byť i nepriateľský vzťah súdneho exekútora k účastníkovi konania, ktorý však musí byť značnej intenzity a je spôsobilý vyvolať pochybnosti o schopnosti súdneho exekútora vykonávať exekúciu nestranne. Podanie trestného oznámenia v roku 2016 na fyzickú osobu, ktorá je v súčasnosti štatutárnym zástupcom povinného, ktoré konanie sa skončilo ešte v roku 2019 (oslobodením spod obžaloby) a pred začatím tohto exekučného konania,

podľa názoru súdu neznamená, že by mal súdny exekútor voči povinnému nepriateľský vzťah a bol takej intenzity, že objektívne spochybňuje nestrannosť súdneho exekútora. Okrem uvedenej skutočnosti povinný ničím iným neodôvodňoval ním tvrdenuú zaujatosť súdneho exekútora a už vôbec nie vo vzťahu súdneho exekútora k povinnému (právnickej osobe), ani jeho právneho zástupcu a konkrétnym správaním súdneho exekútora v predmetnej veci. I keď povinný uviedol, že vec bola postúpená na priestupkové konanie, ktoré doposiaľ trvá, uvedené tvrdenie nepreukázal a preto nebolo z toho, ale ani vyššie uvedených dôvodov spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Subjektívna stránka zaujatosti súdneho exekútora taktiež v tomto prípade nebola preukázaná.

21/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov, sudca sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú a podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).